

Omer Vilain over de tijd van toen

Onze Vlaamse duinen

■ Niets is er zo aan vernietiging blootgesteld als onze Vlaamse duinen. Ondanks het Duinendecreet blijft de druk op dit waardevolle natuurgebied bijzonder groot.

Onze kust is amper 67 kilometer lang, maar ze wordt onderbroken door vier havens en tal van kleinere en grotere steden en gemeenten. In de loop van de geschiedenis zijn veel duingebieden bovendien in privé-handen terechtgekomen. De meeste eigenaars zagen in de duinen een ideale locatie om er villa's en appartementen te bouwen. Zo groeiden bijna alle kustgemeenten uit tot de bekende

Groepsamusement in de duinen (circa 1912)

betonnen appartementengordel. Oostendenaars zullen zich nog de duinenrij herinneren tussen de Paardenkoers en de Troonstraat, of de duinen voorbij de Northlaan.

Vele duingebieden in privé-bezit liet men vervuilen, zodat de goegemeente het bijna normaal vond dat ze bezaaid werden met grote sociale en

andere residentiële gebouwen. Waar is de tijd dat we de prachtige braamstruiken zagen bloeien of de edele duindistels met de lente kwamen tonen dat ze de winter overleefd hadden.

Ondergang

Door haar aandacht voor de

toeristen en de bouw van de vele appartementen en horecazaken heeft de kust bijna haar eigen ondergang gedolven. Twee duingebieden zijn in onze regio gelukkig van vernietiging gespaard gebleven. Zo weigerde de gemeente Bredene om appartementen op haar duinen te laten bouwen. Ook het Domein Prins Karel in Raversijde is dankzij de prinselijke aanwezigheid afgeschermd gebleven, anders stond het wellicht ook daar vol hoogbouw.

We hebben niets tegen toeristen die de duinen beschouwen als recreatiegebied, maar we hebben wel iets tegen het vele afval dat ze achterlaten of tegen de duindistels die ze plukken om ze in een vaas te zetten, maar nadien toch weggoien. Men kan zoals vroeger spelen en stoeien in de duinen, maar daarom moet men onze kust niet vernietigen.